

Դանիելի Գիրքը - Թիվ Երեսունյոթ

Վերականգնելով սկզբնական ճշմարտությունները. Ուիլյամ Միլլերի երազի և վերջին օրերում մարգարեական վերազարթոնքի բացահայտումը

Jeff Pippenger

2024-01-01

Ուիլյամ Միլլերի երազը զետեղված է «Early Writings» գրքում, և հետևաբար ենթակա է նույն մարգարեական վերլուծությանը և կիրառությանը, որոնք պարտավոր է իրականացնել այն ուսանողը, ով ձգտում է ճշմարտության Խոսքը ուղիղ բաժանել: Այդ երազը տարիների ընթացքում բազմիցս ներկայացվել է Future for America-ի կողմից, սակայն այստեղ մենք այն ներառում ենք «գիտության աճի» ուսումնասիրության մեջ, որը բացվեց «Վախճանի Ժամանակին»՝ 1798 թվականին: Երազը վերաբերում է այն պատգամի պատմությանը, որը ներկայացնում էր այն գիտությունը, որ ավելացվեց: Այն պատկերում է կապ առաջին և երրորդ հրեշտակների պատգամների շարժումների միջև:

Վիլյամ Միլլերի երազը նույնացնում է նրա գործը, և նրա գործը նախապատկերվեց Մովսեսի գործով հին Իսրայելի սկզբում: Միլլերի երազի իրականացումը վերջին օրերում նախապատկերվեց Քրիստոսի գործով հին Իսրայելի վերջին օրերում: Այն գործը, որ Քրիստոս կատարեց հին Իսրայելի վախճանին, ներկայացնում էր այն գործը, որ Քրիստոս կատարում է հոգևոր Իսրայելի վերջին օրերում: Միլլերի երազում վերջին օրերում կատարվող գործը ներկայացված է որպես «Կեղտի Խոզանակով Մարդու» կողմից իրականացվող գործ: Էական է ճանաչել Միլլերի երազը որպես վերջին օրերում Կեսգիշերային Աղաղակի կատարման մարգարեություն: Էական է նաև ճանաչել, որ Քրիստոսի գործը հին Իսրայելի համար նրանց վերջին օրերում նախապատկերում էր «Կեղտի Խոզանակով Մարդու» գործը Միլլերի երազում:

Քրիստոսի գործի կարևորորեն նշանավոր մի տարրն այն է, որ Նա ոչ միայն բացեց Մովսեսի օրերից ի վեր թաղված ճշմարտությունները, այլև միաժամանակ մեծացրեց այդ սկզբնական ճշմարտությունները: Այդպես վարվելով՝ Նա օրինակ սահմանեց, որ երբ վերջին օրերում Աստծո ժողովուրդը կատարի Միլլերի երազը, Միլլերի աշխատանքի միջոցով հաստատված ճշմարտությունները պիտի ընդարձակվեն իրենց սկզբնական ըմբռնումից անդին:

«Փրկչի Ժամանակ հրեաներն այնքան էին ծածկել ճշմարտության թանկագին գոհարները ավանդության ու առասպելի աղբով, որ անհնար էր տարբերել ճշմարիտը կեղծից: Փրկիչը եկավ՝ հեռացնելու սնահավատության և վաղուց փայփայված մոլորությունների աղբը և Աստծո խոսքի գոհարները դնելու ճշմարտության շրջանակի մեջ: Ի՞նչ կաներ Փրկիչը, եթե այժմ գար մեզ մոտ այնպես, ինչպես եկավ հրեաների մոտ: Նա պիտի կատարեր նմանօրինակ գործ՝ հեռացնելով ավանդության և արարողակարգի աղբը: Հրեաները մեծապես խռովվեցին, երբ Նա կատարում էր այդ գործը: Նրանք կորցրել էին Աստծո սկզբնական ճշմարտությունը

տեսադաշտից, սակայն Քրիստոսը նորից այն տեսանելի դարձրեց: Մեր գործն է ազատել Աստծո թանկագին ճշմարտությունները սնահավատությունից և մոլորությունից: Ի՞նչ մեծ գործ է Ավետարանում մեզ հանձնված»: Review and Herald, June 4, 1889.

Այսօր կեղտը մաքրող մարդը (Քրիստոսը) իրականացնում է «ավանդության և արարողության աղբը հեռացնելու նմանատիպ մի գործ», ինչպես որ Հուդայի ցեղի Առյուծը (Քրիստոսը) իրականացրեց հրեաների ժամանակներում: Միլլերի երազում ճշմարտության թանկագին գոհարները, որոնք կատարելապես դասավորված էին Աստծո խոսքի տուփի մեջ, ծածկվեցին աղբով և կեղծ գոհարներով: Այդ գոհարները պետք է դուրս բերվեին աղբի միջից և վերջին օրերի Կեսգիշերային աղաղակի ժամանակ կրկին դրվեին Աստծո Խոսքի ավելի մեծ տուփի մեջ, որովհետև հենց այն ժամանակ, երբ Միլլերը նայեց վերականգնված գոհարներին ավելի մեծ տուփի մեջ, նա «մեծ ուրախությունից աղաղակեց, և այդ աղաղակն արթնացրեց» նրան: Միլլերի երազը տեղի ունեցավ 1847 թվականին՝ առաջին հրեշտակի Կեսգիշերային աղաղակից երեք տարի հետո, ուստի նրա արթնանալը երազում վերջին օրերի Կեսգիշերային աղաղակն է: Այդ Կեսգիշերային աղաղակը հռչակվում է այն երկու վկաների կողմից, որոնք սպանվել էին անդունդից ելնող գազանի կողմից և երեքուկես օր մեռած էին պառկած փողոցում, մինչև որ միավորվեցին, ապա կենդանացվեցին մեռած չոր ոսկորների հովտում և ապա բարձրացվեցին որպես դրոշ: Միլլերի երազը կատարվում է այդ փողոցում և նույն հովտում, որը նա նույնացնում է որպես «իր սենյակը»:

Միլլերականների պատմության մեջ Տերը Միլլերին գործածեց ադվենտիզմի սկզբնական ճշմարտությունները հաստատելու համար, սակայն նրա երազը ցույց էր տալիս, որ ժամանակի ընթացքում այդ ճշմարտությունները թաղվելու էին: Ավանդության և սովորության աղբը մաքրելու այս երևույթն է, որ Քրիստոս իրականացրեց հին Իսրայելի վախճանին, և այդպես վարվելով՝ Նա նախապատկերեց Ուիլյամ Միլլերի երազի վերջնական իրականացումը:

Հրեաները կորցրել էին «Աստծո սկզբնական ճշմարտությունը», սակայն Քրիստոսը կրկին տեսանելի դարձրեց այն, և Իր գործը նույնացրեց որպես «մեր գործ»: Մեր գործն է «ազատել Աստծո թանկագին ճշմարտությունները սնահավատությունից և մոլորությունից»: Վիլյամ Միլլերի երազը ցույց է տալիս սկզբնական ճշմարտությունների հայտնաբերումը, ներկայացումն ու մերժումը, և վերականգնումը: Վերականգնման գործն իրականացնելու համար Քրիստոսը ճշմարտությունը տեղադրեց «ճշմարտության կառուցվածքի» մեջ: Վիլյամ Միլլերի համար «ճշմարտության կառուցվածքը» հեթանոսության և պապականության երկու ավերիչ գործությունների վերաբերյալ նրա ըմբռնումն էր: Վերջին օրերին «ճշմարտության կառուցվածքը» վիշապի, գազանի և սուտ մարգարեի երեք ավերիչ գործություններն են:

«Երբ Քրիստոսը եկավ աշխարհ՝ օրինակ բերելու ճշմարիտ կրոնը և բարձրացնելու այն սկզբունքները, որոնք պետք է ղեկավարեն մարդկանց սրտերն ու գործերը, սուտը այնքան խորապես արմատացել էր նրանց մեջ, ովքեր այդքան մեծ լույս էին ստացել, որ այլևս չէին ըմբռնում լույսը և ոչ մի հակում չունեին ավանդությունը

Ճշմարտության համար թողնելու: Նրանք մերժեցին երկնային Վարդապետին, խաչեցին փառքի Տիրոջը, որպեսզի պահպանեն իրենց սեփական սովորություններն ու հնարանքները: Նույն այդ ոգին այսօր ևս դրսևորվում է աշխարհում: Մարդիկ խորշում են ճշմարտությունը քննելուց, որպեսզի իրենց ավանդությունները չխախտվեն և իրերի նոր կարգ չմտցվի: Մարդկությանը բնորոշ է մշտական հակվածություն սխալվելու, և մարդիկ իրենց բնույթով հակված են չափազանց բարձրացնելու մարդկային գաղափարներն ու գիտելիքը, մինչդեռ աստվածայինն ու հավիտենականը չեն զանազանվում և չեն գնահատվում»: Counsels on Sabbath School Work, 47.

Եթե Քրիստոսն այսօր աշխարհ գար, Նա կգտներ մարդկային գաղափարների և գիտելիքի բարձրացման «նույն իսկ ոգին», որը ավանդությունը դրել էր ճշմարտության տեղը: Միլլերի երազում, վերջին օրերին, Քրիստոսը գալիս է որպես կեղտը մաքրող մարդ՝ իրականացնելու հենց նույն գործը: Երբ Նրա գործը որպես կեղտը մաքրող մարդ ավարտվի, սկզբնական գոհարները կփայլեն արևից տասն անգամ ավելի պայծառ՝ որպես երկու վկաներ, որոնց ներկայացնում է Միլլերը, արթնանալով բարձր աղաղակի կանչից:

Միլլերին տրված ճշմարտության կառուցվածքը երկու ամայացնող ուժերի մարգարեական կառուցվածքն էր, իսկ Future for America-ին տրված ճշմարտության կառուցվածքը երեք ամայացնող ուժերի մարգարեական կառուցվածքն է: Դազադին կցված «Բանալին» այն առանձնահատուկ մեթոդաբանությունն էր, որ բացվեց ու տրվեց Միլլերին, իսկ այնուհետև՝ Future for America-ին:

«Գիտության բանալին Քրիստոսի օրերում վերցվել էր նրանց կողմից, ովքեր պետք է այն պահեին՝ Հին Կտակարանի Գրությունների մեջ եղած իմաստության գանձարանը բանալու համար: Ռաբբիներն ու ուսուցիչները գործնականում փակել էին երկնքի արքայությունը աղքատների և չարչարվածների առջև ու նրանց թողել էին կորչելու: Իր խոսքերում Քրիստոսը միանգամից շատ բաներ չէր ներկայացնում նրանց առաջ, որպեսզի չշփոթեցնի նրանց միտքը: Նա յուրաքանչյուր միտք պարզ ու հստակ էր դարձնում: Նա չէր արհամարհում մարգարեությունների մեջ եղած հին և ծանոթ ճշմարտությունների կրկնությունը, եթե դրանք ծառայում էին Իր նպատակին՝ գաղափարներ ներշնչելու համար»:

«Քրիստոսը բոլոր հնագույն ճշմարտության գոհարների սկզբնաղբյուրն էր: Թշնամու գործունեության հետևանքով այս ճշմարտությունները տեղահանված էին: Դրանք կտրված էին իրենց ճշմարիտ տեղից և դրված էին մոլորության շրջանակի մեջ: Քրիստոսի գործը այն էր, որ վերադասավորեր և հաստատեր այդ թանկագին գոհարները ճշմարտության շրջանակի մեջ: Ճշմարտության այն սկզբունքները, որոնք հենց Ինքը տվել էր աշխարհը օրհնելու համար, Սատանայի միջոցով թաղված էին եղել և, ըստ երևույթին, վերացել էին: Քրիստոսը փրկեց դրանք մոլորության աղբից, նոր, կենսատու գործություն տվեց նրանց և հրամայեց, որ փայլեն որպես թանկագին զարդեր և հավիտյան հաստատուն մնան:»

«Քրիստոս Ինքը կարող էր գործածել այս հին ճշմարտություններից որևէ մեկը՝ առանց թեկուզ ամենափոքր մասնիկը փոխառելու, որովհետև Նա էր դրանց բոլորի սկզբնավորողը: Նա դրանք դրել էր յուրաքանչյուր սերնդի մտքի և խորհումների մեջ, և երբ եկավ մեր աշխարհը, Նա վերադասավորեց և կենսավորեց այն ճշմարտությունները, որոնք մեռած էին դարձել՝ դրանք ավելի ազդեցիկ դարձնելով գալիք սերունդների օգտի համար: Հիսուս Քրիստոսն էր, որ գործություն ուներ ճշմարտությունները աղբակույտից փրկելու և կրկին աշխարհին տալու՝ առավել, քան իրենց սկզբնական թարմությամբ և զորությամբ»: Manuscript Releases, հատոր 13, 240, 241.

Հետաքրքիր է նկատել վերջին հատվածում, որ բանալին, որ Քրիստոսը գործադրեց հին Իսրայելի վախճանին, Հին Կտակարանը բացելու համար էր: Միլլերի մեթոդաբանության բանալին բացեց Հին և Նոր Կտակարանների արկղը, սակայն վերջին օրերին, նրա երազի եզրափակչում, արկղն ավելի մեծ է: Վերջին օրերի մեթոդաբանության բանալին բացում է ոչ միայն Հին և Նոր Կտակարանները, այլև Մարգարեության Հոգին: Հիսուս Քրիստոսի Հայտնության կնիքների բացումը, փորձաշրջանի փակվելուց անմիջապես առաջ, կատարվում է Հուդայի ցեղից Առյուծի կողմից, որը Միլլերի երազում ներկայացված է որպես կեղտ մաքրող խոզանակով մարդը: Քույր Ուայթը նշում է, որ կեղտ մաքրող խոզանակով մարդու գործը տեղի է ունենում փորձաշրջանի փակվելուց անմիջապես առաջ:

«Հունվարի 26-ին Տերը ինձ տեսիլք տվեց, որը պիտի պատմեմ: Ես տեսա, որ Աստծու ժողովրդի մի մասը թմրած ու ննջած էր. նրանք միայն կիսով չափ էին արթուն և չէին գիտակցում այն ժամանակը, որի մեջ այժմ ապրում էինք. և որ «մարդը»՝ «կեղտը մաքրող խոզանակով», ներս էր մտել, և ոմանք վտանգի մեջ էին, որ քշվեին-տարվեին: Ես աղաչեցի Հիսուսին, որ փրկի նրանց, խնայի նրանց մի փոքր ավելի երկար և թույլ տա, որ տեսնեն իրենց սարսափելի վտանգը, որպեսզի պատրաստվեն, նախքան հավիտյան չափազանց ուշ դառնա: Հրեշտակն ասաց. «Կործանումը գալիս է ինչպես հզոր մրրիկ»։ Ես աղաչեցի հրեշտակին, որ գրթա և փրկի նրանց, ովքեր սիրում էին այս աշխարհը, կապված էին իրենց ունեցվածքին և պատրաստ չէին կտրվել դրանցից ու զոհել դրանք, որպեսզի սուրհանդակներն իրենց ճանապարհին արագ ընթանան՝ կերակրելու քաղցած ոչխարներին, որոնք կորչում էին հոգևոր կերակուրի պակասից:»

«Երբ ես տեսա, թե ինչպես խեղճ հոգիներ մեռնում էին ներկա ճշմարտության պակասից, և թե ինչպես ոմանք, ովքեր դավանում էին, թե հավատում են ճշմարտությանը, թույլ էին տալիս, որ նրանք մեռնեն՝ զսպելով Աստծո գործը առաջ տանելու համար անհրաժեշտ միջոցները, այդ տեսարանը չափազանց ցավալի էր, և ես աղաչեցի հրեշտակին, որ այն հեռացնի ինձանից: Ես տեսա, որ երբ Աստծո գործը պահանջում էր իրենց ունեցվածքից մի մասը, ինչպես այն երիտասարդի դեպքում, որ եկավ Հիսուսի մոտ, [Matthew 19:16–22.] նրանք տրտմությամբ հեռանում էին. և որ շուտով հեղեղող պատուհասը պիտի անցնեք նրանց վրայով և ամբողջությամբ կորստյան մատներ նրանց ունեցվածքը, և այն ժամանակ արդեն ուշ պիտի լինեք երկրավոր բարիքները զոհաբերելու և երկնքում գանձ դիզելու համար»: Review and Herald, April 1, 1850.

«Վարարող պատուհասը» շուտով եկելիք կիրակնօրյա օրենքի խորհրդանիշն է, իսկ Միլլերի երազում փոշեմաքրի մարդու աշխատանքը տեղի է ունենում հենց փորձության ժամանակաշրջանի փակվելուց առաջ: Երբ Նա մաքրում է սենյակը, ապա գոհարները կրկին գցում է ավելի մեծ զարդարկղի մեջ, և այն ժամանակ դրանք արեգակից տասն անգամ ավելի պայծառ են շողում: Դանիելը և երեք արժանավորները մյուսներից տասնապատիկ ավելի լավ գտնվեցին:

Եվ այն օրերի լրանալուն պես, որոնց մասին թագավորը հրամայել էր, որ նրանց իրեն ներկայացնեն, ներքինապետը նրանց բերեց Նաբուգոդոնոսորի առաջ: Եվ թագավորը խոսեց նրանց հետ, և նրանց բոլորի մեջ չգտնվեց մեկը, որ Դանիելի, Անանիայի, Միսայելի և Ազարիայի պես լիներ. ուստի նրանք կանգնեցին թագավորի առաջ: Եվ իմաստության ու հանճարի բոլոր այն հարցերում, որոնց մասին թագավորը հարցուփորձ էր անում նրանցից, նրանց գտավ տասնապատիկ ավելի լավ, քան իր ամբողջ թագավորության մեջ եղող բոլոր մոզերն ու աստղագուշակները: Դանիել 1:18-20:

«Վերջի օրերը» Դանիելի համար ներկայացնում էին այն փորձաքարը, որի ժամանակ Նաբուգոդոնոսորը դատաստան իրականացրեց, և այդ փորձությունը վերջին օրերում խորհրդանշում է կիրակնօրյա օրենքը: Սկզբնական և հիմնարար ճշմարտությունները, երբ վերջին օրերում վերականգնվեն, տասը անգամ ավելի պայծառ պիտի շողան, քան այն ժամանակ, երբ առաջին անգամ ճանաչվեցին: Ճշմարտությունները, և այն իմաստունները, որոնք վերջին օրերում հասկանում են այդ ճշմարտությունները, վերջին անձրևի ընթացքում՝ որը Կեսգիշերյան աղաղակի կրկնությունն է, տասը անգամ ավելի պայծառ պիտի շողան:

«Դուք Տիրոջ գալուստը չափազանց հեռու եք դնում: Ես տեսա, որ վերջին անձրևը գալիս էր ինչպես [այնքան հանկարծակի, որքան] կեսգիշերային աղաղակը, և տասնապատիկ գործությամբ»: Spalding and Magan, 5.

Սկզբնական ճշմարտությունների վերականգնումը կատարվում է «տող առ տող» վերջին անձրևի մեթոդաբանության կիրառմամբ: Վերականգնվելուց հետո սկզբնական ճշմարտությունները փայլում են «տասնապատիկ» ավելի պայծառ, քան այն ժամանակ, երբ Միլլերն առաջին անգամ նայեց դրանց: Իմաստունները, որոնք սկզբնական ճշմարտությունները վերականգնելու համար գործածում են մեթոդաբանության բանալին, ձեռք են բերում մի փորձառություն, որ «տասնապատիկ» ավելի լավ է, քան նրանցը, ովքեր ուտում են Բաբելոնի մեթոդաբանությունը: Նրանք, որ սրբիչ-խոզանակավոր մարդու կողմից մաքրվում-տարվում են, նրանք են, ովքեր կապված են դարձել այն ավանդույթներին ու սովորույթներին, որոնք ծածկել են սկզբնական ճշմարտությունը, և դուրս են մաքրվում այն ավանդույթների ու սովորույթների մոլորությունների հետ, որոնց նրանք կապված են դարձել:

Կեղծ վարդապետությունը կուռք է:

«Ճշմարտությունը մերժելով՝ մարդիկ մերժում են դրա Հեղինակին: Աստծո օրենքը ոտնակոխ անելով՝ նրանք ժխտում են Օրենսդրի իշխանությունը: Կեղծ

վարդապետություններից ու տեսություններից կուռք ստեղծելն այնքան իսկ հեշտ է, որքան փայտից կամ քարից կուռք պատրաստելը»։ The Great Controversy, 584.

Եփրայիմի վրա հնչած այն դատավճիռը, որը նշանավորեց Եփրայիմի համար շնորհքի ժամանակի փակվելը, շեշտում է այն ճշմարտությունը, թե ինչ է իրագործում փոշու խոզանակով մարդը, երբ ավլում է հատակը։

Եփրայիմը միացել է կուռքերին. նրան մենակ թողեք։ Ովսեե 4:17:

Դու այն ես, ինչ ուտում ես, ինչպես դա ցույց են տալիս Դանիելն ու երեք արժանավորները։ Քույր Ուայթի մտահոգությունն այն մարդկանց համար, որոնք «բթամիտ և քնած» էին, վերաբերում էր նրանց անպատրաստությանը և «ներկա ճշմարտության» կարևորության վերաբերյալ նրանց անխոհեմությանը։ Նրա մտահոգությունը Քրիստոսի հոգածության արտահայտությունն էր իր օրերի և ժամանակի վիճաբանող հրեաների հանդեպ, որոնք լիովին կորցրել էին սկզբնական ճշմարտությունները տեսադաշտից։ Միլլերի երազը մատնանշում է արդի հոգևոր Իսրայելի վախճանը, որը նախապատկերվել է հին բառացի Իսրայելով։

«Դպիրներն ու փարիսեցիները հավակնում էին բացատրել Սուրբ Գրքերը, սակայն դրանք բացատրում էին իրենց սեփական պատկերացումների և ավանդությունների համաձայն։ Նրանց սովորույթներն ու վարդապետական կանոնները գնալով ավելի ու ավելի ծանրաբեռնող էին դառնում։ Իր հոգևոր իմաստով սրբազան Խոսքը ժողովրդի համար դարձել էր կնքված գրքի պես՝ փակ նրանց ըմբռնման առաջ»։ Signs of the Times, May 17, 1905.

1863 թվականից ի վեր աստիճանաբար խորացող խավարը իջել է Լաոդիկեական աղվենտիզմի վրա, և Աստվածաշունչն ու Մարգարեության Հոգին նրանց համար դարձել են կնքված գրքի պես։ Փորձաշրջանի փակվելուց անմիջապես առաջ Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունը բացակնքվում է, և այն ծնում է երեքաստիճան փորձության գործընթաց, որն ավարտվում է նրանով, որ նրանք, ովքեր հրաժարվում են թողնել իրենց սովորույթի և ավանդության կուռքերը, շուտով վրա հասնող կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ վերանում են։

«Մենք ունենք անսահման Փրկիչ, և որքան թանկագին են ճշմարտության այն գոհարները, որոնք այս մասին վկայում են Աստծո խոսքում։ Բայց այս թանկագին գոհարները թաղված են եղել աղբի մի զանգվածի՝ ավանդության, հերետությունների ներքո, որոնք հենց ինքը Սատանան է ծագեցրել։ Նրա խորամանկ միջոցները տարօրինակ գործությամբ գործում են մարդկային մտքերի վրա, որպեսզի խավարեցնեն Քրիստոսի արժեքը նրանց համար, ովքեր հավատում են Նրան։ Աստծո և մարդու թշնամին կախարդանք է գցել նրանց վրա, ովքեր դավանում են, թե Քրիստոսի հետևորդներն են, այնպես որ շատերի մասին կարելի է ասել. «Նրանք չգիտեն իրենց այցելության ժամանակը»»։ Review and Herald, August 16, 1898.

Միլլերի երազը պատկերում է «սկզբնական ճշմարտությունների» հաստատման պատմությունը, դրանց հետագա մերժումը, ապա՝ նրանց վերջնական վերականգնումը։ Փորձաշրջանի ավարտից անմիջապես առաջ «Աղբահավաք Խոզանակով Մարդը»

մտնում է տեսարանի մեջ և վերահաստատում է սկզբնական ճշմարտությունները՝ դրանք դարձնելով «տասնապատիկ» ավելի պայծառ: Սա տեղի է ունենում Կեսգիշերյան Աղաղակի պատմության ընթացքում, որը նախորդում է երրորդ հրեշտակի Բարձր Աղաղակին՝ կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Կեսգիշերյան Աղաղակը արթնացնում և բաժանում է կույսերին՝ կիրակնօրյա օրենքից առաջ, ինչպես որ Կեսգիշերյան Աղաղակը Միլլերի հետևորդների պատմության մեջ նախորդեց քննչական դատաստանի բացմանը: Երբ գոհարները կրկին նետվում են ավելի մեծ՝ վերականգնված տուփի մեջ, արդեն ուշ է, որովհետև այդ իրադարձությունը տեղի է ունենում այն բանից «հետո», երբ հատակն ամբողջովին ավլված է լինում:

«Մոլորության փոշին և աղբը թաղել են ճշմարտության թանկագին գոհարները, սակայն Տիրոջ գործակիցները կարող են բացահայտել այդ գանձերը, որպեսզի հազարավորներ նայեն դրանց հրճվանքով և երկյուղածությամբ: Աստծո հրեշտակները կլինեն խոնարհ աշխատողի կողքին՝ շնորհք և աստվածային լուսավորություն պարգևելով, և հազարավորներ կուղղվեն աղոթելու Դավթի հետ. «Բաց դու իմ աչքերը, որպեսզի քո օրենքից զարմանալի բաներ տեսնեմ»: Ճշմարտությունները, որոնք դարեր շարունակ անտեսված ու անուշադրության մատնված են եղել, կբռնկվեն Աստծո սուրբ խոսքի լուսավորված էջերից: Եկեղեցիները, որ ընդհանուր առմամբ լսել, մերժել և ոտնատակ են տվել ճշմարտությունը, ավելի անօրեն կվարվեն, սակայն «իմաստունները», այսինքն՝ ազնիվները, կհասկանան: Գիրքը բաց է, և Աստծո խոսքերը հասնում են նրանց սրտերին, ովքեր ցանկանում են ճանաչել Նրա կամքը: Երկնքից եկող այն հրեշտակի բարձրաձայն աղաղակի ժամանակ, որը միանում է երրորդ հրեշտակին, հազարավորներ կարթնանան այն թմբիկից, որը դարեր շարունակ գերել է աշխարհը, և կտեսնեն ճշմարտության գեղեցկությունն ու արժեքը»: Review and Herald, December 15, 1885.

Այն «հազարները», որոնք այն ժամանակ արթնանում են, ներկայացնում են Աստծո մյուս հոտը, որ դեռևս Բաբելոնում է, քանի որ «բարձրաձայն աղաղակը» սկսվում է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: «Կեղտի խոզանակով մարդու» գործը ընթացքի մեջ է եղել 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ից, և առավել ևս՝ 2023 թվականի հուլիսից ի վեր:

«Առաքյալն ասում է. «Ամբողջ Գիրքը աստվածաշունչ է և օգտակար է վարդապետության, հանդիմանության, ուղղման, արդարության մեջ խրատելու համար, որպեսզի Աստծու մարդը կատարյալ լինի, բոլոր բարի գործերի համար լիովին պատրաստված»: Աստվածաշունչն ինքն է իր մեկնիչը: Մի հատվածը կդառնա մի բանալի, որ կբացի այլ հատվածներ, և այսպես լույս կսփռվի խոսքի ծածուկ իմաստի վրա: Միննույն նյութին վերաբերող տարբեր տեքստերը համեմատելով, դրանց նշանակությունը բոլոր կողմերից դիտարկելով՝ Սուրբ Գրքերի ճշմարիտ իմաստը կհայտնվի:

«Շատերը կարծում են, թե Աստծու խոսքի իմաստը հասկանալու համար պետք է դիմեն Սուրբ Գրքի մեկնություններին, և մենք այն դիրքորոշումը չէինք ընդունի, թե մեկնությունները չպետք է ուսումնասիրվեն. սակայն մեծ խորաթափանցություն կպահանջվի, որպեսզի մարդկանց խոսքերի ամբոխի տակ հայտնաբերվի Աստծու

Ճշմարտությունը: Որքա՛ն քիչ բան է արել եկեղեցին՝ որպես Աստվածաշնչին հավատալու հավակնություն ունեցող մի մարմին, որպեսզի Աստծու խոսքի ցրված գոհարները հավաքի ճշմարտության մեկ կատարյալ շղթայի մեջ: Ճշմարտության գոհարները մակերևույթի վրա չեն ընկած, ինչպես շատերն են ենթադրում: Չարի դաշինքի մեջ գլխավոր միտքը մշտապես գործում է, որպեսզի ճշմարտությունը պահի տեսադաշտից դուրս և ամբողջապես առաջ բերի մեծ մարդկանց կարծիքները: Թշնամին իր ամբողջ կարողությամբ փորձում է ուսուցողական գործընթացների միջոցով մթազնել երկնքի լույսը, որովհետև նա մտադիր չէ, որ մարդիկ լսեն Տիրոջ ձայնը, որ ասում է. «Մա է ճանապարհը, գնացե՛ք սրանով»:

«Ճշմարտության գոհարները ցրված են հայտնության արտի վրա, սակայն դրանք թաղված են մարդկային ավանդույթների տակ, մարդկանց խոսքերի ու պատվիրանների տակ, և երկնքից եկող իմաստությունը գործնականում անտեսվել է, որովհետև սատանային հաջողվել է աշխարհին համոզել, թե մարդկանց խոսքերն ու գործերը մեծ նշանակություն ունեն: Տե՛ր Աստվածը՝ աշխարհների Արարիչը, անսահման գնով Ավետարանը տվել է աշխարհին: Այս աստվածային միջոցով երկնային մխիթարության ուրախացնող, զովացուցիչ աղբյուրներ և մնայուն սփոփանքի ակունքներ բացվել են նրանց համար, ովքեր կգան դեպի կյանքի աղբյուրը: Կան ճշմարտության հանքաշերտեր, որ դեռ պետք է հայտնաբերվեն, սակայն հոգևոր բաները հոգևոր կերպով են զանազանվում: Չարով մթազնած մտքերը չեն կարող գնահատել ճշմարտության արժեքը, ինչպես այն կա Հիսուսում»: Review and Herald, December 1, 1891.

Քրիստոսի գործը, ինչպես Միլլերի երազում ներկայացված է փոշեմաքրիչ մարդով, երկկողմանի է: Այն է՝ վերացնել մոլորությունը և վերականգնել սկզբնական ճշմարտությունները: Մոլորության վերացումը նույնպես երկկողմանի է, որովհետև երբ մոլորությունը դուրս է սրբվում պատուհանից, մոլորությունն իր հետ տանում է նաև նրանց, ովքեր ընտրում են մնալ մոլորություններին կապված: Փոշեմաքրիչ մարդու կողմից կատարված բաժանման գործը հիշատակվում է նաև Երեմիայի կողմից, և նրա վկայությունը համահունչ է Քույր Ուայթի խոսքին, երբ նա ասաց, որ «Տիրոջ գործիչները կարող են բացահայտել այս գանձերը, այնպես որ հազարավորներ դրանց կնայեն հրճվանքով և երկյուղածությամբ»:

Ուստի այսպես է ասում Տերը. եթե դարձի գաս, ապա քեզ կրկին պիտի դարձնեմ, և դու պիտի կանգնես իմ առջև. և եթե պատվականը անպատվից գատես, պիտի լինես իմ բերանի պես. թող նրանք քեզ դառնան, բայց դու նրանց չդառնաս: Երեմիա 15:19.

Երեմիայի գրքի այս հատվածի համատեքստը վերաբերում է նրանց, ովքեր ապրել են 2020 թվականի հուլիսի 18-ի առաջին հիասթափությունը: Թանկագինն անարժանից գատողը միայն «Փոշու խոզանակով մարդը» չէ, այլ նաև նրանց աշխատանքը, ովքեր ներկայացված են Երեմիայի կողմից, և որոնք ներկայացվում են որպես որոշում կայացնողներ՝ արդյոք պիտի վերադառնա՞ն Տիրոջը, թե՞ չվերադառնան: Նրանք ակնհայտորեն Տիրոջ հետ չեն եղել, որովհետև եթե Նրա հետ ընթանային, նրանց համար վերադառնալու պատճառ չէր լինի: Երբ նրանք վերադառնան և կանգնեն Տիրոջ առաջ, և այնուհետև դառնան Նրա բերանը, նրանք կիրականացնեն թանկագինն

անարժանից զատելու գործը: «Փոշու խոզանակով մարդու» գործը պահանջում է իմաստունների մասնակցությունը: Միլլերի երազում «Փոշու խոզանակով մարդու» գործը նաև պատկերվում է այն ժամանակ, երբ Քրիստոսը մաքրում է Իր կալը՝ զտման գործընթացի միջոցով:

«Թե որքան շուտ կսկսվի այս զտման գործընթացը, չեմ կարող ասել, սակայն այն երկար ժամանակ չի հետաձգվի: Նա, Ում քամհարը Իր ձեռքում է, կմաքրի Իր տաճարը նրա բարոյական պղծությունից: Նա հիմնովին կմաքրի Իր կալը»:
Testimonies to Ministers, 372, 373.

Վերջին «զտման ընթացքը» սկսվեց 2023 թվականի հուլիսին, և դա Մաղաքիա մարգարեի գրքի երրորդ գլխի զտման ընթացքն է:

«Մաղաքիա 3.1–4՝ մեջբերված»:

«Աստծու ժողովրդի մեջ ընթանում է զտման, մաքրման գործընթաց, և Զորքերի Տերը Իր ձեռքն է դրել այս գործի վրա: Այս գործընթացը հոգու համար չափազանց ծանր փորձություն է, սակայն այն անհրաժեշտ է, որպեսզի պղծությունը հեռացվի: Փորձությունները անհրաժեշտ են, որպեսզի մենք մոտեցվենք մեր երկնավոր Հորը՝ հնազանդվելով Նրա կամքին, որպեսզի Տիրոջը մատուցենք արդարության ընծա: Հոգու զտման և մաքրման վերաբերյալ Աստծու գործը պետք է շարունակվի, մինչև Նրա ծառաները այն աստիճան խոնարհվեն, այն աստիճան մեռնեն իրենց անձին, որ, երբ կանչվեն գործուն ծառայության, ունենան միայն մի աչք՝ ուղղված Աստծու փառքին»:
Review and Herald, April 10, 1894.

Միլլերի երկրորդ երազը նույնականացնում է սկզբնական ճշմարտությունների վերականգնումը, և միաժամանակ՝ ցրված եղած ժողովրդի վերականգնումը: Նաբուգոդոնոսորի երկրորդ երազը նույնականացնում է նրա թագավորության վերականգնումը: Միլլերի երազը խոսում է սկզբնական ճշմարտությունների թաղված լինելու մասին՝ այդ ճշմարտությունները «ցրված» լինելու եզրերով: «Ցրված» բառը «յոթ ժամանակների» խորհրդանիշն է: Նաբուգոդոնոսորի երազը «յոթ ժամանակների» «ցրման» մասին է: Նաբուգոդոնոսորը տեղադրված է վախճանի ժամանակում՝ 1798 թվականին, և այնտեղ ներկայացնում է դարձի եկած մի մարդու: Միլլերը 1798 թվականին «իմաստունների» խորհրդանիշն է:

Հաջորդ հոդվածում մենք կշարունակենք Միլլերի երազը:

«Երբ մեզ կոչ է արվում չհամաձայնել ուրիշների հետ, կամ ուրիշներն են արտահայտում իրենց անհամաձայնությունը մեր կարծիքի հետ, մենք պետք է դրսևորենք քրիստոնեական ոգի և մշտապես ընդգծված պահենք այն փաստը, որ կարող ենք մեզ թույլ տալ լինել հանդարտ և արդարամիտ, որովհետև ճշմարտությունը քննությանը կդիմանա: Որքան ավելի այն ուսումնասիրվի, այնքան ավելի նրա լույսը կփայլի: Տերը դեմ է ամեն ինչի, որ խստության և դաժանության հոտ ունի, և Իր հանդիմանությունն է դնում նրանց վրա, ովքեր արհամարհանք ու նախաստինք են թափում նրանց վրա, ովքեր իրենցից տարբերվում են կարծիքով՝ ներկայացնելով նրանց հնարավոր ամենավատ լույսի

ներքո: Ամբողջ Երկինքն այնպես է նայում նրանց, ովքեր այսպես են վարվում, ինչպես Երկինքն էր նայում փարիսեցիներին, և հռչակում է նրանց անգետ թե՛ Գրքերի և թե՛ Աստծու գործության նկատմամբ: Ճշմարտության թշնամիները չեն կարող ճշմարտությունը սխալ դարձնել: Նրանք կարող են ոտնակոխ անել ճշմարտությունը և կարծել, թե քանի որ այն գցել են ցած և ծածկել աղբով, այն հաղթահարված է. բայց Աստված Իր հավատարիմներից ոմանց վրա կներգործի, որ անեն այնպես, ինչպես Քրիստոսը արեց, երբ երկրի վրա էր,—հեռացնեն աղբը և վերականգնեն ճշմարտությունը նրա պատշաճ դիրքում՝ ճշմարտության ամբողջ կառուցվածքի մեջ:»

«Այն ընկերախմբերում, որտեղ ճշմարտությունը քննարկման առարկա է, կլինեն այնպիսիք, որոնք պիտի ընդդիմանան ամեն ինչի, ինչ իրենք ճշմարտություն չեն համարել. և մինչ իրենք իրենց շոյում են այն մտքով, թե միայն մոլորության դեմ են մարտնչում, նրանք կարիք ունեն լսելու անաչառ ականջներով, որպեսզի հասկանան, թե ինչ է ճշմարտությունը, և սխալ չներկայացնեն ու սխալ չմեկնաբանեն այն, ինչ ասվում է: Նրանք իրենց առաջ ունեն բոլոր դարերի այն մարդկանց օրինակը, որոնք պատերազմել են ճշմարտության դեմ և, այդպես վարվելով, իրենց իսկ դեմ մերժել են Աստծո խորհուրդը (sic): Ծանր կլինի այն պատասխանատվությունը, որ պիտի ծանրանա այն մարդկանց վրա, որոնք ունեցել են մեծ լույս և մեծ հնարավորություններ, սակայն, այնուամենայնիվ, չեն կարողացել ամբողջապես լինել Տիրոջ կողմում: Եթե նրանք համարձակվեին ամբողջապես լինել Տիրոջ կողմում, ապա կպահպանվեին անարատության մեջ, նույնիսկ երբ կանչվեին միայնակ կանգնելու: Նա նրանց կարող կդարձնե՝ կանգնելու արիաբար՝ մաքրության և արդարամտության մեջ, պայքարելով արդարության անապական սկզբունքների համար: Նա կսատարեր նրանց ճշմարիտի համար մարտնչելիս, որովհետև այն ճշմարիտ է, թեկուզ թե դատաստանը ընկած լինե՝ փողոցում, և արդարությունը չկարողանար մուտք գործել: Նրանք կհասկանային, թե ինչն է մաքուր և անապական, և համաձայն Քրիստոսի կյանքի, և չէին շեղվի քրիստոնեության ամենամաքուր սկզբունքներից՝ ո՛չ հոգով, ո՛չ խոսքով, ո՛չ էլ գործով, նույնիսկ եթե կանգնած լինեին ընդդիմության մեջ ոչ միայն անգիտության, այլև կրթված ու փորձառու մարդկանց դեմ, որոնք կօգտագործեին ճարտասանական խորամանկության գենքերը՝ նրանց լռեցնելու համար: Ճշմարտության դեմ մոլորության այս ամբողջ պայքարի ընթացքում նրանք կպահպանվեին և կարող կլինեին պահել այնպիսի ընթացք, որ նրանց թշնամիները չէին կարող նրանց հակաճառել կամ դիմադրել: Նրանք սկզբունքի մեջ կկանգնեին որպես վե՛մ՝ հրաժարվելով որևէ մարդու հետ զիջումի գնալուց, և միևնույն ժամանակ պահպանելով այն հոգին, որ պիտի բնորոշեր յուրաքանչյուր քրիստոնյայի:»

«Ով Քրիստոսի հետևորդ է, նա պիտի զանազանի սուրբն ու սովորականը և պիտի կառչի մարդու բնավորության ու գործի ճշմարիտ վկայությանը, որովհետև Քրիստոս ասել է. “Նրանց պտուղներից պիտի ճանաչեք նրանց”: Քրիստոնյան պիտի առաջ ընթանա ամեն տեսակ ընդդիմության միջով: Նա պիտի արհամարհի շողոքորթությունը, որովհետև այն ծնված է Սատանայից: Նա պիտի նողկալ մեղադրանքից, որովհետև այն չարի գենքն է: Նրանք նախանձ չեն փայփայի և

անձնաբարձության չեն տրվի, որովհետև սրանք Աստծո և մարդու հակառակորդի հատկանիշներն են: Նրանք չեն գտնվի որպես լրտեսներ, որովհետև Սատանան այդ գործը Հիսուսի դեմ կատարելիս գործածեց արհամարհված հրեաներին: Նրանք իրենց եղբայրների հետևից չեն գնա հարցերի հեղեղով, ինչպես հրեաները հետևում էին Քրիստոսին՝ նրան իր խոսքերի մեջ խճճելու և շատ բաների մասին խոսելու դրդելու նպատակով, որպեսզի մի խոսքով նրան հանցավոր դարձնեն»: Home Missionary, September 1, 1894.